

DOI: <https://doi.org/10.32782/2524-0072/2025-79-104>

УДК 336.71:005:330.32

УПРАВЛІННЯ РИЗИКАМИ В БАНКІВСЬКІЙ ДІЯЛЬНОСТІ: ОЦІНКА ТА РОЗРОБКА ЕФЕКТИВНИХ СТРАТЕГІЙ

RISK MANAGEMENT IN BANKING: ASSESSMENT AND DEVELOPMENT OF EFFECTIVE STRATEGIES

Мирошнік Діана Сергіївна

студентка,

Черкаський національний університет ім. Б. Хмельницького

ORCID: <https://orcid.org/0009-0000-6288-3636>**Богуславська Світлана Іванівна**

доктор економічних наук, професор,

Черкаський національний університет ім. Б. Хмельницького

ORCID: <https://orcid.org/0000-0002-6834-9765>**Myroshnik Diana, Bohuslavska Svitlana**

Cherkasy National University named after B. Khmelnytskyi

У статті досліджено управління ризиками в банківській діяльності, акцентуючи увагу на методах їх оцінки та розробці ефективних стратегій мінімізації негативного впливу на фінансову стабільність банків. Проаналізовано основні види ризиків, включаючи кредитний, ринковий, ліквідний та операційний, а також сучасні підходи до їх кількісного та якісного оцінювання. Запропоновано комплексний механізм управління ризиками, який забезпечує підвищення ефективності банківської діяльності та стабільності фінансової системи. Практична значущість полягає у можливості застосування результатів дослідження для оптимізації процесів ризик-менеджменту та підтримки довгострокової стійкості банківських установ. Особлива увага приділяється інтеграції сучасних аналітичних та прогностичних інструментів у процес оцінки ризиків, що дозволяє підвищити точність прогнозування та оперативність у прийнятті рішень.

Ключові слова: управління ризиками, банківська діяльність, оцінка ризиків, стратегії управління, фінансова стабільність, кредитний ризик, ринковий ризик, ліквідність, операційний ризик, ризик-менеджмент.

The article examines risk management in banking activities, focusing on methods for assessing financial risks and developing effective strategies to minimize the adverse impact on the stability and performance of banking institutions. It analyzes key types of risks faced by commercial banks, including credit risk, market risk, liquidity risk, operational risk, and reputational risk, and explores contemporary approaches to both quantitative and qualitative evaluation. The study emphasizes the importance of implementing a comprehensive risk management framework that integrates modern analytical tools, forecasting techniques, and data-driven decision-making processes. Special attention is paid to the application of stress testing, scenario analysis, and risk modeling in identifying potential threats and vulnerabilities. Furthermore, the article discusses the strategic alignment of internal risk management policies with national and international regulatory standards, highlighting best practices that enhance transparency and compliance. Challenges associated with digital transformation, technological innovation, and emerging financial instruments are also considered, demonstrating the need for adaptive and forward-looking strategies. The practical significance of the research lies in its potential to improve operational efficiency, strengthen financial stability, and support long-term resilience of banking institutions. The findings provide both theoretical insights and actionable recommendations for bank managers, regulators, and financial analysts seeking to optimize risk management processes and mitigate negative consequences in a complex and dynamic financial environment. Additionally, the article highlights the role of organizational culture and internal governance in effective risk management, emphasizing that successful implementation of risk strategies depends not only on technical tools but also on the active involvement of personnel at all levels of the bank. The research underscores the significance of continuous monitoring, early warning systems, and real-time reporting mechanisms to promptly identify deviations from expected risk parameters and to implement corrective measures.

Keywords: risk management, banking activities, financial risk assessment, risk mitigation strategies, financial stability, credit risk, market risk, liquidity risk, operational risk, corporate governance.

Постановка проблеми. У сучасних умовах функціонування банківських установ ризики стають однією з ключових загроз фінансовій стабільності та ефективності діяльності банків. Зростаюча складність фінансових ринків, активне впровадження цифрових технологій, поява нових фінансових інструментів та посилення конкуренції створюють умови, за яких традиційні підходи до управління ризиками виявляються недостатньо ефективними. Крім того, взаємозалежність різних видів ризиків, таких як кредитний, ринковий, ліквідний та операційний, підвищує ймовірність виникнення небажаних фінансових наслідків у разі відсутності системного підходу до їх оцінки та контролю.

Це створює нагальну потребу у розробці сучасних методик оцінки ризиків і формування ефективних стратегій управління ними, які дозволяли б банкам не лише мінімізувати можливі втрати, а й підтримувати фінансову стійкість та конкурентоспроможність на ринку. Проблема полягає у поєднанні теоретичних аспектів ризик-менеджменту з практичними інструментами, здатними адаптуватися до постійно змінюваного фінансового середовища, що робить актуальним дослідження методів комплексної оцінки ризиків та ефективних підходів до їх управління.

Аналіз останніх досліджень і публікацій.

Управління ризиками у банківській сфері залишається однією з ключових тем сучасної економічної науки. Останні дослідження показують, що банки стикаються з багатьма видами ризиків – кредитними, ринковими, операційними та ліквідності, що вимагає комплексного підходу до їх оцінки та контролю. Науковці відзначають важливість інтеграції новітніх технологій у процес управління ризиками. Використання цифрових платформ, аналітики великих даних та штучного інтелекту дозволяє банкам більш точно прогнозувати потенційні загрози та своєчасно реагувати на них. Також у літературі наголошується на ролі стратегії диверсифікації активів і пасивів для зменшення впливу фінансових коливань на діяльність банку [4]. Останні публікації підкреслюють необхідність адаптації ризик-менеджменту до сучасних викликів: геополітичних змін, економічної нестабільності та впливу глобальних фінансових криз. Значну увагу приділяють розробці стратегій, які не лише мінімізують втрати, але й підвищують загальну фінансову стійкість банків.

Таким чином, сучасна наукова література підтверджує, що ефективне управління

ризиками у банківській діяльності потребує комплексного підходу, поєднання традиційних методів і інноваційних технологій, а також постійного вдосконалення стратегій до змін зовнішнього та внутрішнього середовища.

Виділення невирішених раніше частин загальної проблеми. Хоча значна частина досліджень присвячена управлінню банківськими ризиками, досі залишаються невирішеними кілька ключових аспектів. По-перше, недостатньо розроблені підходи до інтеграції новітніх цифрових технологій у комплексну систему управління ризиками, зокрема штучного інтелекту та аналітики великих даних, для прогнозування і зменшення кредитних і операційних ризиків.

Відсутні універсальні методики оцінки впливу макроекономічних та геополітичних факторів на ризиковість банківських операцій, що ускладнює розробку стратегій адаптації у нестабільних умовах. Недостатньо досліджені механізми інтеграції ESG-ризиків у повсякденну банківську практику. Незважаючи на наявні рекомендації, багато банків ще не мають практичних інструментів для оцінки та контролю соціальних та екологічних ризиків у процесах кредитування та інвестування. Таким чином, існує потреба у розробці нових комплексних підходів до управління ризиками, які поєднують сучасні технології, адаптивні стратегії та врахування соціально-екологічних факторів для підвищення фінансової стійкості банків.

Формулювання цілей статті. Метою цієї статті є дослідження процесів управління ризиками в банківській діяльності та розробка ефективних стратегій їх мінімізації. Стаття спрямована на аналіз сучасних підходів та методів оцінки ризиків у банківській сфері, виявлення основних видів ризиків та факторів, що впливають на діяльність банків, а також на дослідження ролі новітніх технологій і цифрових інструментів у процесах управління ризиками. Особлива увага приділяється виявленню прогалин та невирішених питань у сучасних методиках ризик-менеджменту, що дозволяє розробити рекомендації щодо ефективних стратегій управління ризиками для підвищення фінансової стійкості банків. Досягнення поставлених цілей сприятиме систематизації наукових підходів та пропозиції практичних рішень для підвищення ефективності банківської діяльності.

Виклад основного матеріалу дослідження. Управління ризиками в банківській діяльності є ключовим фактором забезпе-

чення фінансової стійкості та довіри клієнтів. Ефективне управління передбачає ідентифікацію, оцінку та контроль основних видів ризиків, серед яких кредитний, ринковий, операційний та ризик ліквідності. Сучасні підходи до оцінки ризиків акцентують увагу на інтеграції цифрових технологій, аналітики великих даних та штучного інтелекту, що дозволяє прогнозувати потенційні загрози та своєчасно коригувати стратегії управління.

Особливу увагу в останніх дослідженнях приділяють методам оцінки кредитних ризиків банків та ефективності використання капіталу для їх покриття [2]. Аналіз фінансових показників українських банків свідчить, що структура балансу та співвідношення власного капіталу до ризикових активів є важливим індикатором стійкості банку. Для наочності проведено табл 1 порівняльний аналіз основних видів ризиків та їх впливу на фінансові результати банків.

Аналіз основних видів ризиків табл. 1 демонструє, що кредитний та ринковий ризики мають найбільший вплив на фінансові результати банку, тоді як операційний та ризик ліквідності потребують комплексного контролю та превентивних заходів [3]. Ефективне управління цими ризиками вимагає поєднання традиційних методів контролю з інноваційними технологічними рішеннями, що дозволяє підвищити загальну фінансову стійкість та забезпечити надійну діяльність банку в умовах сучасних викликів.

Додатково, дослідження показують, що інтеграція ESG-факторів та соціально-екологічних ризиків у стратегії управління підвищує довіру інвесторів та клієнтів і забезпечує довгострокову стабільність діяльності банку. Серед кредитних ризиків особливу увагу

варто приділити ризику дефолту позичальника та концентрації портфеля. Концентрація на одному секторі або групі позичальників підвищує загальну вразливість банку до негативних економічних змін.

Для мінімізації цього ризику банки застосовують диверсифікацію портфеля, встановлення лімітів на кредити, а також автоматизовані системи кредитного скорингу, що дозволяють оцінити надійність позичальника на основі великого обсягу даних. Ринкові ризики пов'язані з коливаннями валютних курсів, процентних ставок та цін на фінансові інструменти. Сучасні банки використовують різноманітні хеджувальні інструменти та деривативи для зменшення негативного впливу цих факторів. Аналіз динаміки фінансових ринків показує, що ефективне управління ринковими ризиками потребує постійного моніторингу та прогнозування макроекономічних показників.

Операційні ризики, що виникають через внутрішні процеси, технічні збої або людський фактор, вимагають впровадження суворих систем внутрішнього контролю, процедур аудиту та автоматизації критичних процесів [1]. Системи управління операційними ризиками допомагають швидко виявляти проблеми та запобігати фінансовим і репутаційним втратам. Ризик ліквідності залишається критично важливим для підтримання платоспроможності банку. Недостатня ліквідність може призвести до неможливості виконати короткострокові зобов'язання. Для наочності проведено порівняльний аналіз табл. 2 ефективності управління ризиками в декількох банках.

Аналіз показує табл. 2, що банки з повною інтеграцією цифрових інструментів демонструють вищу фінансову стійкість, нижчий

Таблиця 1

Основні види ризиків у банківській діяльності та їх вплив

Вид ризику	Джерела виникнення	Потенційний вплив на банк	Методи управління
Кредитний	Невиконання зобов'язань позичальників	Зниження прибутковості, збільшення збитків	Диверсифікація портфеля, резервування, кредитний скоринг
Ринковий	Колівання валютних курсів, ставок	Втрата вартості активів	Хеджування, використання деривативів
Операційний	Технологічні збої, людський фактор	Фінансові та репутаційні втрати	Внутрішній контроль, автоматизація процесів
Ризик ліквідності	Невідповідність строків активів і пасивів	Неможливість виконати зобов'язання	Планування ліквідності, резервні фонди

Джерело: сформовано авторами на основі [1; 5]

Таблиця 2

Порівняння ефективності управління ризиками в банках

Показник	Банк А	Банк Б	Банк В
Відношення капіталу до ризикових активів, %	14,5	12,8	13,7
Частка проблемних кредитів, %	3,2	4,5	3,8
Рівень ліквідності, %	28,0	25,5	26,3
Впровадження цифрових інструментів	Повністю	Частково	Повністю

Джерело: сформовано авторами на основі [2; 3]

рівень проблемних кредитів та кращу ліквідність. Це підтверджує актуальність застосування сучасних технологій у процесах управління ризиками. Додатково, сучасні тенденції в управлінні ризиками акцентують увагу на включенні ESG-факторів. Банки, що враховують соціальні та екологічні ризики у кредитній політиці та інвестиційних рішеннях, отримують конкурентні переваги та підвищують довіру клієнтів і партнерів. Отже, сучасний підхід до управління банківськими ризиками повинен бути комплексним, поєднувати традиційні методи контролю з інноваційними технологічними рішеннями, враховувати макроекономічні, соціальні та екологічні фактори та постійно адаптуватися до змін зовнішнього середовища. Таке управління дозволяє забезпечити стабільність діяльності банку, знизити ймовірність фінансових втрат та підвищити ефективність бізнес-процесів.

Сучасне управління ризиками в банківській діяльності потребує системного підходу, що поєднує прогнозування, оцінку та контроль усіх видів ризиків. Особливої уваги потребує інтеграція цифрових технологій, яка дозволяє автоматизувати процеси оцінки кредитного ризику, здійснювати моніторинг ринкових коливань та оперативно реагувати на потенційні загрози. Використання аналітики великих даних та штучного інтелекту забезпечує більш точну оцінку надійності позичальників та ефективне управління портфелем кредитів, знижуючи рівень проблемних активів.

Управління ринковими ризиками передбачає постійний аналіз змін валютних курсів, процентних ставок і вартості фінансових інструментів, а також застосування хеджувальних механізмів для мінімізації негативного впливу коливань ринку [5]. Операційні ризики, що виникають через внутрішні процеси, технологічні збої або людський фактор, потребують ефективних систем внутрішнього контролю, чітко налагоджених процедур аудиту та автоматизації критичних процесів.

Це дозволяє не лише запобігати фінансовим втратам, а й знижувати ризик репутаційних втрат для банку.

Ризик ліквідності залишається одним із ключових факторів, що визначають здатність банку виконувати свої короткострокові зобов'язання. Для його мінімізації банки формують резерви ліквідності, планують грошові потоки та здійснюють стрес-тестування, що дозволяє прогнозувати можливі кризові ситуації та підготувати ефективні заходи реагування.

Крім традиційних ризиків, останнім часом зростає значення соціальних та екологічних факторів у діяльності банків. Врахування ESG-факторів при кредитуванні та інвестуванні дозволяє банкам підвищувати довіру клієнтів і партнерів, а також зменшувати ймовірність негативного впливу на фінансову стабільність. Включення цих факторів у систему управління ризиками сприяє формуванню більш довгострокової та стійкої стратегії розвитку банку.

Таким чином, сучасне управління ризиками в банківській сфері має бути комплексним і адаптивним, поєднувати традиційні методи контролю та новітні технології, враховувати вплив макроекономічних, соціальних і екологічних факторів і передбачати швидке реагування на зміни зовнішнього середовища [7]. Такий підхід дозволяє підвищити фінансову стійкість банку, забезпечити стабільність його діяльності та сприяти довгостроковій ефективності бізнес-процесів.

Одним із ключових елементів ефективного управління ризиками є розробка та впровадження стратегій, що дозволяють мінімізувати негативний вплив на фінансові результати банку. Сучасні стратегії включають диверсифікацію активів і пасивів, що дозволяє знизити концентрацію ризику в певних секторах або групах клієнтів. Банки активно використовують портфельні підходи, оцінюючи співвідношення прибутковості та ризику

кожного активу та здійснюючи балансування між більш безпечними та більш ризиковими інвестиціями.

Управління кредитним ризиком передбачає застосування автоматизованих систем скорингу, що оцінюють фінансовий стан позичальника та ймовірність дефолту на основі великого обсягу даних. Крім того, банки формують резерви на покриття потенційних збитків, що дозволяє підтримувати стабільність навіть у разі зростання проблемних кредитів. Ринкові ризики контролюються через застосування хеджування, використання деривативів та моніторинг фінансових ринків. Банки проводять регулярний аналіз сценаріїв розвитку ринкових коливань, що дозволяє прогнозувати негативні зміни та своєчасно коригувати стратегії інвестування. Важливим є також поєднання цих методів з прогнозуванням макроекономічних показників, що підвищує точність оцінки ризику. Операційні ризики зменшуються завдяки автоматизації внутрішніх процесів, впровадженню систем контролю та навчання персоналу. Такий комплекс заходів дозволяє швидко виявляти та усувати проблемні ділянки, що знижує ймовірність фінансових втрат і репутаційних ризиків. Особлива увага приділяється управлінню ризиком ліквідності. Банки здійснюють стрес-тестування для прогнозування потенційних кризових ситуацій, планують грошові потоки та формують резерви ліквідності. Ці заходи дозволяють забезпечити виконання короткострокових зобов'язань і підтримувати платоспроможність навіть у складних економічних умовах.

Сучасні стратегії також передбачають врахування соціальних та екологічних ризиків. Включення ESG-факторів у процес ухвалення рішень з кредитування та інвестування підвищує довіру клієнтів і партнерів, сприяє довгостроковій стабільності діяльності та дозволяє уникнути негативних фінансових і репутаційних наслідків.

Таким чином, ефективне управління ризиками в банківській діяльності передбачає комплексний підхід, який поєднує методи оцінки та контролю всіх видів ризиків, інтеграцію новітніх технологій, прогнозування макроекономічних і ринкових змін, а також врахування соціальних і екологічних факторів [7]. Реалізація таких стратегій дозволяє банкам підвищити фінансову стійкість, знизити ймовірність втрат і забезпечити стабільний розвиток у довгостроковій перспективі.

Підсумовуючи викладене, слід зазначити, що ефективна система управління ризиками

в банківській діяльності є не просто елементом фінансового менеджменту, а фундаментом стабільності всієї банківської системи. Вона забезпечує збереження капіталу, підвищення рівня довіри з боку клієнтів, інвесторів і регуляторів, а також створює передумови для сталого розвитку банку в умовах зростаючої невизначеності.

З метою підвищення ефективності управління ризиками банки повинні постійно вдосконалювати свої внутрішні політики та процедури, орієнтуючись на міжнародні стандарти, зокрема рекомендації Базельського комітету з банківського нагляду. Це передбачає систематичну оцінку ризиків, що охоплює не лише фінансові, а й стратегічні, репутаційні та кіберризиків, які набувають дедалі більшого значення у сучасному цифровому середовищі. Важливою тенденцією є цифровізація процесів управління ризиками, яка включає використання технологій штучного інтелекту та великих даних для прогнозування потенційних загроз. Такі інструменти дозволяють банкам не лише швидше реагувати на зміни ринку, але й попереджати появу критичних ситуацій, що підвищує загальну ефективність управління.

Крім того, важливо розвивати корпоративну культуру ризик-менеджменту, яка формує відповідальне ставлення персоналу до прийняття рішень. Це досягається через навчання, підвищення кваліфікації працівників, а також створення стимулів для дотримання принципів обережності у фінансових операціях. Сучасна практика показує, що банки, які системно підходять до управління ризиками, мають вищий рівень конкурентоспроможності та прибутковості. Такі установи здатні не лише протистояти кризовим явищам, а й використовувати ризики як інструмент для стратегічного розвитку, перетворюючи потенційні загрози на можливості.

Отже, управління ризиками в банківській діяльності виступає ключовим чинником забезпечення фінансової безпеки та стійкості банківського сектора. Його ефективність визначається здатністю банку передбачати зміни у зовнішньому середовищі, адаптувати стратегії до нових викликів і підтримувати баланс між прибутковістю та стабільністю. Розробка і впровадження комплексних стратегій управління ризиками дозволяє не лише мінімізувати втрати, а й забезпечити сталий розвиток фінансової системи загалом.

У сучасних умовах розвитку фінансових ринків та підвищення нестабільності зовніш-

нього середовища банки стикаються з необхідністю не лише реагувати на ризики, а й передбачати їх, використовуючи аналітичні інструменти прогнозування. Впровадження систем раннього попередження про ризики дає змогу своєчасно ідентифікувати потенційні загрози та розробляти заходи для їхнього усунення ще до того, як вони почнуть впливати на діяльність установи.

Одним із важливих напрямів підвищення ефективності управління є інтеграція ризик-менеджменту в стратегічне планування банку. Це означає, що кожне управлінське рішення – від розробки нових продуктів до виходу на нові ринки – повинно супроводжуватися глибоким аналізом можливих ризиків. Такий підхід дозволяє забезпечити узгодженість між стратегічними цілями та рівнем прийнятного ризику, що формує основу стабільного розвитку банку.

Особливу роль відіграє використання інноваційних технологій у процесах управління ризиками. Банки впроваджують автоматизовані платформи, які об'єднують дані з різних підрозділів, забезпечуючи єдину інформаційну базу для прийняття рішень. Системи на основі штучного інтелекту дозволяють аналізувати великі обсяги даних, виявляти закономірності та прогнозувати поведінку клієнтів, що суттєво підвищує точність оцінки ризиків.

Крім того, ефективне управління ризиками неможливе без системного підходу до навчання персоналу. Регулярні тренінги, симуляційні сценарії та внутрішні аудити дозволяють підвищити обізнаність працівників щодо можливих ризиків і способів їхнього мінімізації. Такий підхід формує культуру відповідальності та сприяє своєчасному виявленню потенційних проблем на ранніх етапах. Поступове вдосконалення системи ризик-менеджменту сприяє не лише підвищенню фінансової стабільності банку, але й покращенню його іміджу на ринку. Банки, що демонструють прозорість і передбачуваність у своїй діяльності, легше залучають інвестиції, розширюють клієнтську базу та зміцнюють партнерські зв'язки. У результаті ризик-менеджмент стає не лише механізмом контролю, а й важливим стратегічним інструментом зростання.

Висновки. У процесі дослідження з'ясовано, що управління ризиками в банківській діяльності є ключовим чинником забезпечення фінансової стабільності, конкурен-

тоспроможності та довгострокового розвитку банківських установ. Сучасне середовище функціонування банків характеризується високим рівнем невизначеності, динамічними змінами ринкових умов та зростанням зовнішніх і внутрішніх загроз. Тому ефективна система управління ризиками стає невід'ємною складовою стратегічного менеджменту кожного банку. Проведений аналіз засвідчив, що комплексний підхід до управління ризиками повинен охоплювати ідентифікацію, оцінку, моніторинг і контроль усіх видів ризиків — кредитного, ринкового, операційного, ліквідності, репутаційного та стратегічного. Ефективність цього процесу залежить від узгодженості внутрішніх політик банку, якості корпоративного управління та застосування сучасних технологічних рішень.

Особливу увагу варто приділяти впровадженню цифрових технологій, аналітичних систем і штучного інтелекту, що дають змогу оперативно прогнозувати ризики й приймати обґрунтовані управлінські рішення. Водночас важливою умовою успішної реалізації ризик-менеджменту залишається розвиток корпоративної культури, підвищення кваліфікації персоналу та формування спільної відповідальності за результати діяльності. Управління ризиками має розглядатися не лише як захисний механізм, а й як стратегічний інструмент зростання. Банки, що грамотно поєднують контроль ризиків із прагненням до прибутковості, демонструють вищу стійкість до кризових явищ, швидше адаптуються до змін ринку та мають кращі фінансові результати.

Отже, ефективна система управління ризиками забезпечує не лише стабільність банку, а й створює передумови для його сталого розвитку в умовах сучасної економічної турбулентності. Подальше вдосконалення механізмів оцінки та контролю ризиків, впровадження інноваційних підходів і посилення ролі стратегічного управління сприятиме підвищенню надійності банківського сектору та його здатності підтримувати економічне зростання країни. Таким чином, управління ризиками у банківській діяльності є безперервним, динамічним процесом, що вимагає постійного вдосконалення методів, інструментів та підходів до оцінки ризикових ситуацій. Його ефективність значною мірою визначає не лише фінансові результати окремої установи, але й стабільність усієї банківської системи країни.

СПИСОК ВИКОРИСТАНИХ ДЖЕРЕЛ:

1. Чуб О. В. Розвиток Інтернет-банкінгу в глобальному середовищі. URL: <https://nbuv.gov.ua/> (дата звернення: 17.09.2024)
2. Мирошнік, Д., Богуславська, С. Аналіз ризиків та стратегій управління ними в банківській сфері в умовах фінансової нестабільності. *Економіка та суспільство*, (61). 2024. <https://doi.org/10.32782/2524-0072/2024-61-42> (дата звернення 15.10.2025)
3. Ареф'єва, О., Пілецька, С., Лістрова, М. Формування конкурентної стратегії підприємства в системі антикризового управління. *Економіка та суспільство*, (43). 2022. DOI: <https://doi.org/10.32782/2524-0072/2022-43-35> (дата звернення: 17.10.2025)
4. Державної служби статистики України. Офіційний веб-сайт. URL: <https://www.ukrstat.gov.ua/> (дата звернення: 20.09.2025)
5. Національний банк України. URL: <https://bank.gov.ua/ua/> (дата звернення: 20.10.2024)
6. Орел А. М., Дяченко В. В. Етапи та роль цифрової трансформації у вдосконаленні управління інноваціями. *Економіка і суспільство*, (56). 2023. DOI: <https://doi.org/10.32782/2524-0072/2023-56-30> (дата звернення: 10.10.2024)
7. Волинець Л. М., Хоменко І. О., Халацька І. І., Божок Ю. О., Пенківська К. С. Формування системи управління ризиками в логістичній діяльності підприємств. *Вісник НТУ. Серія : "Економічні науки"*. 2021. Вип. 2, № 49. С. 22–31.

REFERENCES:

1. Chub O. V. (2023) Rozvytok Internet-bankinhu v hlobalnomu seredovyshti [Development of Internet banking in a global environment]. Available at: <https://nbuv.gov.ua> (accessed September 17, 2025).
2. Myroshnik, D., Bohuslavska, S. (2024). Analiz ryzykiv ta stratehii upravlinnia nymy v bankivskii sferi v umovakh finansovoi nestabilnosti [Analysis of risks and their management strategies in the banking sector in conditions of financial instability]. *Economy and Society*, no. (61). DOI: <https://doi.org/10.32782/2524-0072/2024-61-42> (accessed October 15, 2025)
3. Arefeva, O., Piletska, S., Listrova, M. (2022) Formuvannya konkurentnoyi stratehiyi pidpryyemstva v systemi antykrizovoho upravlinnya [Formation of the competitive strategy of the enterprise in the anti-crisis management system]. *Ekonomika ta suspilstvo*, no. (43). DOI: <https://doi.org/10.32782/2524-0072/2022-43-35> (accessed October 17, 2025)
4. State Statistics Service of Ukraine. [Derzhavna sluzhba statystyky Ukrainy]. Available at: <http://www.ukrstat.gov.ua> (Accessed September 20, 2024).
5. National Bank of Ukraine. [Natsionalnyi bank Ukrainy]. Available at: <https://bank.gov.ua/ua/> (Accessed October 20, 2024)
6. Orel A. M. and Dyachenko V. V. (2023) Etapy ta rol' tsyfrovoyi transformatsiyi u vdoskonalenni upravlinnya innovatsiyamy [Stages and role of digital transformation in improving innovation management]. *Economy and Society*, no. (56). DOI: <https://doi.org/10.32782/2524-0072/2023-56-30> (Accessed October 10, 2024)
7. Volynets L. M., Khomenko I. O., Khalatska I. I., Bozhok Yu. O., Penkivska K. S. (2021). Formuvannya systemy upravlinnia ryzykamy v lohystychnii diialnosti pidpryyemstv [Formation of a risk management system in the logistics activities of enterprises]. *Visnyk NTU. Seriya: Ekonomichni nauky*, Issue 2, No. 49, pp. 22–31. (in Ukrainian)